

مقایسه مکانیسم های دفاعی، خود دلسوزی و استرس ادراک شده در والدین کودکان با و بدون

اتیسم

نادر فخرذاکری^۱، دکتر سیف اله آقاجانی^۲، دکتر فرشته پورمحسنی کلوری^۳

۱- کارشناسی ارشد روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی دانشگاه پیام نور، واحد اردبیل، اردبیل، ایران

۲- گروه روانشناسی، دانشگاه پیام نور، واحد اردبیل، اردبیل، ایران

۳- گروه روانشناسی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

چکیده

این پژوهش با هدف مقایسه مکانیسم های دفاعی، خود دلسوزی و استرس ادراک شده در والدین کودکان با و بدون اتیسم صورت گرفت. روش پژوهش حاضر علی- مقایسه ای (پس رویدادی) بود. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه والدین کودکان با و بدون اتیسم شهر اردبیل در سال ۱۳۹۷ بودند که به روش نمونه گیری تصادفی برای والدین کودکان عادی (۲۰ نفر) و در دسترس برای والدین کودکان اتیسم (۲۰ نفر) انتخاب شدند. برای گردآوری اطلاعات از پرسشنامه های سبک های دفاعی، استرس ادراک شده و خوددلسوزی فرم کوتاه استفاده شد. داده های پژوهش با آزمون تحلیل واریانس چندمتغیره (MANOVA) و آزمون T برای دو گروه مستقل تجزیه و تحلیل گردید. نتایج نشان داد نمرات مکانیسم های دفاعی رشد یافته در والدین کودکان بدون اتیسم بیشتر از والدین دارای کودک اتیسم و مکانیسم های دفاعی رشد نیافته و روان آزرده در والدین کودکان دارای اتیسم بیشتر از والدین دارای کودک بهنجار بود. خوددلسوزی در والدین دارای کودک اتیسم بیشتر از والدین بدون کودک اتیسم بود. استرس ادراک شده مثبت در گروه والدین بدون کودکان اتیسم و استرس ادراک شده منفی در گروه والدین دارای کودکان اتیسم بیشتر از گروه دیگر بود. در نتیجه می توان بیان نمود که عوامل مطرح شده فوق، بر لزوم ارایه ی خدمات روان شناختی در کنار درمان زیستی برای والدین دارای کودکان مبتلا به اتیسم، تاکید می کند.

واژگان کلیدی: مکانیسم های دفاعی، خود دلسوزی، استرس ادراک شده، کودکان اتیسم